

Izaokas šaukiasi Viešpaties vardo

Pagrindinė eilutė: "Ten jis pastatė aukurą ir šaukėsi Viešpaties vardo, ten pasistatė palapinę, o Izaoko tarnai iškasė šulinį. Pradžios 26:25

***Pasirinktas Šventasis Raštas:
Pradžios 26:16-33***

Pagrindinėje mūsų eilutėje kalbama apie Izaoko viešnagės bado metu kulminaciją. Galbūt iš pradžių jis sumanė vykti į Egiptą, kur maistą ir vandenį praktiškai užtikrino nuolat tekanti Nilo upė. Šią strategiją taikė ir jo tėvas Abraomas. (žr. Pr 12, 10) Tačiau Jehova nurodė Izaokui pasilikti Pažadėtoje žemėje. Dievas norėjo surengti pamoką, kad parodytų savo gebėjimą išlaikyti savo tautą. Viešpats nenorėjo, kad Izaokas pasirinktų lengvą kelią. Pamokos esmė: net ir labai sunkiose situacijose Dievas pasirūpins.

Vanduo yra labai svarbus norint išgyventi badą. Izaokas, prisiminęs savo tėvo žemėje iškastus

šulinius, stengėsi juos surasti ir atnaujinti jų brangiąją srovę. Kas jiems nutiko? Filistiniai juos užkimšo, kad neleistų jais naudotis. Pasak Šventojo Rašto įrašų, Izaokas "pasistatė palapinę Geraro slėnyje ir ten apsigyveno. Izaokas vėl iškasė vandens šulinius, kurie buvo iškasti jo tėvo Abraomo dienomis, nes po Abraomo mirties filistiniai juos buvo užkimšę. Jis pavadino juos vardais, kuriais juos buvo pavadinęs jo tėvas". Pradžios 26:17,18; 21:25-31

Pagarba ir pagarba tėvo tikėjimo atminimui lėmė Izaoko norą pavadinti šulinius pagal jų ankstesnį pavadinimą. Tai labai atitinka Jeremijo žinios dvasią: "Štai ką sako Viešpats: Stovėkite kryžkelėje ir žiūrėkite, klauskite, kur yra senoviniai keliai, klauskite, kur yra geras kelias, ir eikite juo, ir rasite poilsį savo sieloms". (Jeremijo 6,16) Mums pravartu laikytis "senovinių kelių", kuriais vaikščiojo mūsų tėvai. Tie keliai atskleisti giliausiame žemėje vandens šulinyje - Šventajame Rašte, iš kurio trykšta gyvasis tiesos vanduo.

Izaokas liepė savo tarnams vėl kasti Abraomo šulinius. Tai buvo džiugi proga, kai pirmasis davė vandens. Džiaugsmas truko neilgai. Vietiniai piemenys susiginčijo su Izaoko tarnais, sakydami: "Vanduo yra mūsų". Izaokas jį apleido, atitinkamai pavadindamas *Esek*, kas reiškia "nesantaika". Jo

tarnai iškasė kitą šulinį, bet rezultatas buvo toks pat. Geraro piemenys su jais susiginčijo ir vėl Izaokas atsisakė to šulinio, pavadindamas jį *Sitna*, kas reiškia "pasipriešinimas". Atkaklumas ir tikėjimas Dievo pažadais sustiprino Izaoko ryžtą, ir jis tęsė savo tėvo šulinių atkūrimo užduotį. Pradžios 26:19-21

Trečiasis naujai suremontuotas šulinys taip pat davė vandens, ir dėl teisių į jį nebuvo jokių ginčų. Izaokas pavadino jį *Rehobotu*, o tai reiškia "plati vieta". "Jis pavadino jį *Rechobotu*, nes sakė: "Dabar Viešpats padarė mums vietos, ir mes būsime vaisingi krašte". (22 eilutė) Džiaugsmas dėl to pranašavo psalmininko žodžius: "Jis ir mane išvedė į plačią vietą; Jis mane išvadavo, nes pamėgo mane". (Ps 18, 19) Taigi Izaokas buvo įkvėptas šauktis Viešpaties vardo, kaip tai darė jo tėvas Abraomas.

Šiuolaikiniai netikėliai norėtų paneigti Dievo žmonių gyvąjį vandenį - Šventąjį Raštą. Jis, kaip visada, mus aprūpina. Kaip ir Izaokas, mes su džiaugsmu šaukiames Viešpaties, mūsų Išganytojo, vardo.